

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobkyně: **L. T. M. D.**
zastoupena advokátem Mgr. Ivo Žižkovským
sídlem Martinská 10, 301 35 Plzeň
proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, IČ 00007064**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 12. 2016, č. j. MV-139330-4/SO-2016

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Napadené rozhodnutí

1. Žalobkyně – státní příslušnice Vietnamské socialistické republiky žijící v České republice, zastoupena místním advokátem, brojí proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 12. 2016, č.j. MV-139330-4/SO-2016, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra č.j. OAM-6679-14/TP-2016, ze dne 19. 8. 2016. Tímto rozhodnutím Ministerstvo vnitra zamítlo žádost o povolení k trvalému pobytu podanou dle ust. § 87h odst. 1, písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), a to s odkazem na ust. § 87k odst. 1, písm. b) téhož zákona.

Podstata věci

2. Rozhodnutím ze dne ze dne 19. 8. 2016, č.j. OAM-6679-14/TP-2016 Ministerstvo vnitra zamítlo žádost žalobkyně o povolení k trvalému pobytu rodinnému příslušníku občana EU ze dne 4. 5. 2016. Ministerstvo vnitra jako správní orgán I. stupně před vydáním rozhodnutím zkoumalo, zda žadatelka spolu s žádostí předložila i též povinné náležitosti uvedené v ust. § 87i odst. 1, písm. b) zákona o pobytu cizinců. V této souvislosti bylo zjištěno, že žadatelka dokládá svůj status rodinného příslušníka občana EU rodným listem nezletilé dcery L. L., narozené ..., státní příslušnice ČR a osvědčením o jejím státním občanství ČR ze dne 6. 9. 2010. Otcem nezletilé dcery je dle rodného listu M. H.

3. Z předchozí činnosti Ministerstvo vnitra mělo povědomost o tom, že žadatelka již dne 16. 11. 2011 podala (neúspěšnou) obdobnou žádost o povolení k trvalému pobytu dle § 87h odst. 1, písm. b) zákona o pobytu cizinců, která byla zamítnuta proto, že se žadatelka dopustila obcházení zákona s cílem získat povolení k trvalému pobytu, když účelově prohlášeným souhlasem s panem M. H. bylo určeno otcovství její dcery. Totožné důvody, tj. dopuštění se obcházení zákona s cílem získat povolení k trvalému pobytu [viz. § 87k odst. 1, písm. b) zákona o pobytu cizinců] vedly k zamítnutí aktuálně posuzované žádosti, z níž vyústilo napadené rozhodnutí. K tomu je třeba dodat, že v souvislosti s účelovým prohlášením o otcovství dcery žalobkyně L. L. došlo k pravomocnému trestnímu postihu otce nezletilé M. H. Odvolání žalobkyně proti rozhodnutí orgánu I. stupně bylo jako nedůvodné žalovaným zamítnuto.

Shrnutí žaloby

4. Žalobkyně namítá, že správní orgány neprovedly dostatečné dokazování a argumentuje pouze úvahou, která má pravdivý podklad jen z části. Rozhodnutí není věcně správné, neboť vychází z nesprávného právního posouzení. Námitku konkretizuje tím, že správní orgán vyšel z trestního odsouzení pana H., který se měl „údajně“ k trestnému činu napomáhání k neoprávněnému pobytu na území ČR doznat. K tomu polemizuje s odkazem na průběh trestního řízení, při kterém byl obžalovaný dvakrát zproštěn. Žalobkyně nebyla k trestnímu řízení přizvána, nemohla klást dotazy a tak se ani bránit. Obžalovaný v trestním řízení nemusel vypovídat pravdu. Od uznání otcovství panem H. uplynulo více jak 5 let a okolnosti uznání otcovství nebyly podrobně zkoumány. K uznání otcovství dochází z mnoha důvodů, ne v každém je nutno uzavřít, že se jedná o obcházení zákona. Absurdním výsledkem výkladu zákona by bylo, že by žalobkyni již nikdy nemohl

být přiznán trvalý pobyt, což přináší nejistotu pro žalobkyni a její rodinu. Žalobkyně je na území ČR více jak 5 let a je nejméně 1 rok rodinným příslušníkem státního občana ČR, je přesvědčena, že se nedopustila žádného protiprávního jednání. Konečně uvádí, že pokud by se situace opakovala i při prodloužení dlouhodobého pobytu žalobkyně, došlo by k zásahu do práv dítěte i matky, zejména pokud by byla případně přemístěna do Vietnamu.

Vyjádření žalovaného

5. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že ji považuje za nedůvodnou. Setrvala na závěru, že žalobkyně se dopustila obcházení zákona o pobytu cizinců s cílem získat povolení k trvalému pobytu. Společně s panem H. učinili nepravdivé prohlášení o otcovství nezletilé L. L. Konstatoval trestní odsouzení pana H. v této souvislosti Okresním soudem v Chrudimi. Zásah do soukromého či rodinného života zde není, neboť Listina základních práv a svobod ani zákon negarantují právo cizince na pobyt na území ČR. Dále odkázala na napadené rozhodnutí a navrhl žalobu zamítnout.

Posouzení věci krajským soudem

6. Žaloba byla podána včas (§ 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců), osobou k tomu oprávněnou [§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)], žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rámci uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s.ř.s., podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalované ve smyslu § 75 odst. 1 s.ř.s.

8. Předmětem přezkumu v nyní posuzované věci je rozhodnutí o žádosti o povolení dlouhodobého pobytu na území ČR podle ust. § 87h odst. 1, písm. a) zákona o pobytu cizinců. Při rozhodování o žádosti bylo podstatné zda, správní orgán mohl uzavřít tak, že bylo v dané věci naplněno ustanovení § 87k odst. 1, písm. b) zákona o pobytu cizinců.

9. Podle § 87h odst. 1, písm. a) zákona o pobytu cizinců Ministerstvo vydá rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie na jeho žádost povolení k trvalému pobytu po 5 letech jeho nepřetržitému přechodnému pobytu na území.

10. Podle § 15a odst. 1, písm. b) téhož zákona se rodinným příslušníkem občana Evropské unie se pro účely tohoto zákona rozumí jeho rodič, jde-li o občana Evropské unie mladšího 21 let, o kterého skutečně pečuje,

11. Podle § 87k odst. 1, písm. b) zákona o pobytu cizinců Ministerstvo žádost o povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže se žadatel dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k trvalému pobytu, zejména pokud účelově uzavřel manželství nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství.

12. V dané věci není situace nepodobná vcelku častějším situacím, kdy dochází k uzavírání účelových manželství s cílem získání lepší pozice při žádostech cizinců podle zákona o pobytu cizinců. Proces zjišťování účelových svazků či účelových prohlášení o uznání otcovství je v režii jednotlivých členských států EU. Zjišťování bývá skutkově obtížné, neboť správní orgány musí své závěry budovat mnohdy na úrovni pravděpodobnostních závěrů, neboť přesné skutkové okolnosti jim bývají v převážné většině případů zahaleny tajemstvím. V souzené věci je však věc zcela jednoznačná – takto soud uzavírá dle skutečností zjištěných ze správního spisu a dle skutečností obsažených v trestním spise Okresního soudu v Chrudimi sp. zn. 1 T 80/2012 – obž. H., při plném vědomí žalobních tvrzení.

13. Žalobkyně zpochybňuje, jak správní orgán zhodnotil to, že se žalobkyně dopustila obcházení zákona. Toto zpochybnění však zcela není na místě. Správní orgán I. stupně při daném závěru vycházel ze skutečností mu známých z předchozí žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu, které jsou žalobkyni rovněž dobře známy. Právě v souvislosti s vyřizováním předchozí žádosti došlo ke zkoumání okolností při souhlasném prohlášení rodičů nezletilé dcery žalobkyně. Z opatrnosti, především z důvodu setrvalého zpochybňování závěrů správních orgánů, soud připojil trestní spis věci M. H.

14. Ze shora označeného trestního spisu Okresního soudu v Chrudimi sp. zn. 1 T 80/2012 se podává, že z iniciativy správního orgánu (prošetřoval okolnosti související s žádostí) adresované Policii ČR M. H. opakovaně dne 19. 3. 2012 uvedl, že v neurčené době v roce 2010 jej oslovil Vietnamec s přezdívkou D. s nabídkou přivýdělnku. Nabídl mu 10.000 Kč, pokud uzná otcovství k nezletilé. Důvodem bylo to, že matka dítěte by se jinak musela vrátit do Vietnamu. Měl finanční nouzi, a proto s nabídkou souhlasil, proto se přibližně po 14 dnech s matkou dítěte dostavil na soud v Chrudimi, kde „přiznal“ otcovství. Peníze následně obdržel v Hlinsku. Dcera se měla narodit několik dní poté, datum nezná a ani si nepamatuje, jak se jmenuje matka, ví pouze, že bydlí někde v Hlinsku. Neví, kdo je skutečným otcem nezletilé. Dále se trestního řízení neúčastnil, ze soudních jednání se omlouval. V průběhu trestního řízení byl nejprve dvakrát obžaloby zproštěn (nikoli z důvodu pochybnosti o skutku, nýbrž na základě nesprávného právního posouzení), nakonec pak byl pravomocně odsouzen (viz rozsudek OS Chrudim ze dne 25. 3. 2013, čj. 1 T 80/2012-118). Ve věci rozhodoval jak odvolací, tak dovolací soud. Žádost o povolení obnovy řízení byla zamítnuta. Ohledně účasti žalobkyně v trestním řízení je třeba uvést, že dne 22. 3. 2012 odmítla na policii k věci (patrně vcelku logicky – pozn. soudu) vypovídat. Dne 15. 3. 2010 došlo před Okresním soudem v Chrudimi ke shodnému prohlášení žalobkyně a M. H. o otcovství dítěte. Oba prohlásili, že ze svého vztahu počali dítě, které se má narodit 22. 3. 2010. Ve správním spise je založen rodný list nezletilé L. L., nar. ..., ve kterém je jako matka označena žalobkyně a jako otec M. H., dále osvědčení o státním občanství ČR.

15. Pokud žalobkyně namítá, že skutkový stav nebyl řádně zjištěn, je tomu právě naopak. Soud si nedovede vyložit a ani žalobkyně k tomu neuvedla jakékoli hodnověrné tvrzení (natož aby jej prokázala), že souhlasné prohlášení o otcovství bylo motivováno jinak než

výhodnějším zacházením dle zákona po bytu cizinců. Ostatně i tak to Policii ČR popsal M. H. Proto není jiné východisko, než shora popsaný postup žalobkyně označit jinak než dokonanou snahu o obcházení zákona ve smyslu § 87k odst. 1, písm. b) zákona o pobytu cizinců. Soud nerozumí odvaze žalobkyně, resp. jejího advokáta o zpochybňování závěrů učiněných Policií ČR a následně trestním soudem. O to více v situaci, kdy otec nezletilý se k účelovému postupu doznal s důvodem finanční motivace a žalobkyně odmítnutím výpovědi nikterak nepřispěla k osvětlení věci. Pokud pak žalobkyně uvádí, že závěr nebyl správný, a že M. H. nemusel vypovídat pravdu, pak toto nedává jakýkoli smysl, neboť právě svoji výpovědí, která dle žalobkyně nemusela být pravdivá, si přivodil trestní stíhání, které skončilo pravomocným odsouzením. Tvrzení žalobkyně se jeví být čirou spekulací. Rovněž nedůvodný je poukaz žalobkyně, že se nemohla účastnit trestního řízení, neboť sama svoji účast odmítnutím výpovědi vyloučila. Ve správním řízení pak nejde o opakované prošetření věci, správní orgán se mohl bez jakéhokoli dalšího požadavku spokojit se závěry z trestního řízení. V řízení žalobkyně mohla svoji výpověď navrhnout, avšak nakonec by to opět byl správní orgán, který rozhodne, jaké důkazy provede a jaké nikoli. V dané věci však pochybnosti o skutkovém stavu nenastaly

16. Správní orgán I. stupně ani žalovaný nezpochybňují aktuální stav, kdy nezletilá L. L. je občankou ČR (uznáno otcovství občanem ČR) a žalobkyně je její matkou, což implikuje to, že na žalobkyni je třeba ve smyslu zákona nahlížet jako na rodinného příslušníka občana EU a tedy rodinného příslušníka ČR. Současně však platí, že se žalobkyně dopustila obcházení zákona ve smyslu § 87k odst. 1, písm. b) zákona o bytu cizinců. Proto jí musela být žádost o povolení k trvalému pobytu podaná dle § 87h téhož zákona správně zamítnuta. Překážka vyvstala právě proto, že předpokladem vyhovění žádosti je to, že se jedná o rodinného příslušníka občana EU – zde bylo správně dovozeno obcházení zákona. Tento stav bude žalobkyni, díky jejímu účelovému nezákonnému jednání, provázet trvale ve vztahu k žádostem dle Hlavy IVa citovaného zákona, pokud bude argumentováno občanstvím dcery L. L. plynoucím z účelového uznaného otcovství. Žalobkyně má možnost žádat, za jinak nezměněné situace, o trvalý pobyt dle jiných ustanovení obsažených v předchozí Hlavě IV zákona o pobytu cizinců.

17. Spekulace žalobkyně ohledně budoucího posuzovaná žádosti o dlouhodobý pobyt nemohou být předmětem tohoto soudního řízení. Dále soud uvádí, že v rozhodnutí ani nespátňuje jakýkoli zásah do rodinného a soukromého života žalobkyně. Žalobkyně patrně i nadále pobývá s dcerami na území ČR a podniká zde. Pokud by snad v budoucnu (zde jsou to však předčasné úvahy) mělo dojít k ukončení jejího pobytu na území ČR z důvodů nosných v tomto řízení, tak by to právě bylo v souvislosti se svévolným protizákonným jednáním žalobkyně, kterým chtěla sobě opatřit výhodu. Takové ukončení pobytu by mohlo mít též následky pro nezletilou dceru. Nelze však úspěšně argumentovat tak, že po státu bude vyžadováno dodržování jeho závazků za situace, kdy žalovaná učinila kroky k tomu, aby zákony ČR porušila. Musí se připomenout, že žalobkyně je totiž odpovědná nejen sama za sebe, ale především za své nezletilé děti. Tím, že dceři z jistých, ne zcela zřejmých důvodů (míněno ze všech možných motivačních hledisek), tzv. papírově opatřila jiného než biologického otce, nemusela zdárně přispět k dalšímu vývoji. Otcovství k dítěti a účast otce totiž soud ani česká společnost nepovažuje toliko za administrativní záležitost,

nýbrž za důležitý prvek výchovy dítěte a jeho postavení ve společnosti. Pokud snad v dané rodině funguje otec jiný, než ten, který se přihlásil před soudem, pak zde minimálně bude nesoulad mezi stavem skutečným a právním, což opět není žádoucí.

18. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že v žádném ze žalobních bodů není žaloba důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Náklady řízení

19. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná. Žalované podle obsahu správního spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 5. června 2018

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

